

Højre duede ikke til det Stykke Arbejde. Nej, vi Venstremænd vi kunne ganske anderledes slaa Bom for Socialdemokratiet. Hvor vi ere de raadende, kan Socialdemokratiet ikke komme frem. (*Jens Busk*: Ja, det er rigtigt!) Det ærede Medlem kan til Dels have Ret for Øjeblikket, men jeg tror ikke, det varer ret længe, det skal snart vise sig, at vi ogsaa kunne komme frem der. Men det er slet ikke det, der er Sagen, derimod det fælles Ønske for det ærede Medlem og Højre. De have begge samme Maal: at bekæmpe Socialdemokratiet, der er blot Spørgsmaal om, hvem der kan gøre det bedst. Der er det, det kommer til Trætteri mellem det ærede Medlem og Højre, men deri skal jeg ikke blande mig. Aandsfællesskabet mellem Højre og det ærede Medlem ligger i det fælles Maal. Naar det ærede Medlem derfor taler om Enighed mellem Socialdemokratiet og Højre om at bekæmpe Venstre, var det bedre, om det ærede Medlem saa lidt paa sin og Højres Enighed om at bekæmpe Socialdemokratiet, for den Enighed er sikker nok, den anden ikke.

Det ærede Medlem sagde endvidere med Henblik paa det næste Borgerrepræsentantvalg i København, at hvis Højre vilde sejre, maatte det tage Hensyn til dem, der stode uden for Højre, ellers kunde Højre ikke sejre. Jeg synes, at der her foreligger et ligefremt Alliancetilbud. Det ærede Medlem siger til Højre: Det kan ikke nytte at gaa paa egen Haand, nej, kom her og lad os hjælpes ad, saa skal vi nok faa Bugt med Socialdemokratiet. Jeg ved ikke, paa hvis Vegne det ærede Medlem taler, men naar det ærede Medlem vil pege paa Enighed mellem forskellige Partier, skulde det ærede Medlem altsaa lægge Mærke til det Alliancetilbud, han selv fremkommer med til Højre. Det synes at tyde paa en Forstaaelse mellem det ærede Medlem og Højre om at bekæmpe Socialdemokratiet paa bedste Maade og holde os ude fra offentlig Virksomhed. Naar vi have angrebet Venstre, er det ud fra demokratiske Synspunkter, men naar Højre har angrebet det, er det ud fra deres reaktionære Synspunkt. Det er to modsatte Opfattelser, der ikke kunne forenes. Vi bekæmpede Højre, da det var ved Magten, vi kende det Parti, vide, hvad det vil, og vi skal nok vogte os for at gøre noget som helst for, at dette Parti atter kan komme til Magten.

Nu er det ogsaa saa, at den Politik, som Regeringen fører, angribes ogsaa af

Venstremænd i stadig højere og højere Grad. I Begyndelsen hed det, at man maatte ikke tale mod Regeringens Politik; man skulde tie ganske stille, man maatte ikke paa nogen Maade røre ved, hvad Regeringen foretog sig. Men efterhaanden har der ude i Landet hævet sig Stemmer ogsaa fra Venstremænd mod den Politik, som Regeringen førte. De ere blevne stærkere og stærkere, og hvis Regeringen fortsætter med den Politik, den hidtil har været inde paa, vil Venstre høste daarlige Frugter af den. Vi ville fortsætte vor Opgave for at fremme den demokratiske Udvikling her i Landet. Det har altid været vor Opgave og vil fremdeles blive ved at være det. Vi haabe at naa skridtvis fremad paa den Bane. Hvorledes Forholdene ville stille sig ved kommende Valg, er jeg selvfølgelig ikke i Stand til at udtale mig om, det kommer an paa, hvorledes Forholdene tilbyde sig, men vort Maal vil bestandig være det samme, og det udelukker ikke, at vi fremtidig kunne stemme paa Venstremænd, naar de ville befordre den demokratiske Udvikling. Den Vej ville vi blive ved at gaa.

Saa meget kan jeg imidlertid sige, at vi komme neppe nogen Sinde til at stemme paa det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds, det ærede Medlem har jo erklæret sig for at være konservativ. Han har ganske vist sagt: i god Forstand, men jeg ved ikke, hvad han mener med det; Begrebet konservativ og ikke konservativ beror ikke paa det ærede Medlems Forklaring. Ved konservative forstaa vi dem, der holde paa det bestaaende Samfund, og det er et uretfærdigt Samfund mod en stor Mængde af vore Medborgere. Disse Uretfærdigheder tilsigte vi at hæve. Naar derimod det ærede Medlem erklærer sig for konservativ, tyder det paa, at det ærede Medlem vil bibeholde de Uretfærdigheder, der klæbe ved det bestaaende Samfund, og Folk, der ville gaa den Vej, kunne vi ikke have med at gøre. Vi ville gaa vor egen Vej og haabe paa, at Befolkningen nok skal slutte sig til os og forlade dem, der indtage det ærede Medlems Standpunkt.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale enkelte Ting, der mere direkte vedrøre det foreliggende Forslag. I Juli Maaned fremkom der en lille Artikel i Berlingske Tidende, som var undertegnet Hjort-Lorenzen. Der klages deri over, at der er foregaaet nogle Tyverier ved Statsbanerne. Der siges, at disse Tyverier ere foregaaede i længere Tid, men Hr. Hjort-